

ସାହିତ୍ୟ ଦିପଣ

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଣୀ

ବିପନ୍ନ

ଆମିଲାନ୍ତୁ ବ୍ୟାକ କରି ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ରେ ରଖନ୍ତି । ମେତିକାଳ ପ୍ରବେଶ ପଥ ସାମ୍ବା ସିମେଷ୍ଟ ସେଇ ପାଖ ଗରିବି ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା । କିଛି ଅନାମଧେୟ ହେବ ପୋର୍ଟାଲ ଆମ ଗୋଟିଏ ଯାଏଦିକ ବୁମ ଧରି ସ୍କ୍ରିନକୁ ସରଗମ କରି ରଖନ୍ତି ପରି ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା । ସେମାନେ ସବୁ ମୋର ପରିଚିତ ଥିଲେ ।

ବିନ ରାତି କାନ ପାଖରେ ମଣା ପରି

ରାତ୍ରି କେବୁ ହେଉଥିଲେ । ବେଳେ ବେଳେ

ବିରତ ଲାଗେ ସେମାନକ କାର୍ଯ୍ୟ

କାଳାପ । ସେମିତି ପରକାଳୀ ପ୍ରତିକୁ

ଛାଇଦେଇ ଆର କିଛି ଗପଣା

ସବେଳେ ଏଠି !

ସିଆରୁ ଦୃଷ୍ଟି ପେରେଇ ପାଖ ସ୍କ୍ରିନ୍

ରୁ କିଛି କେବୁ ଖାଲି । ତା ତିକେ

ପିଲାଇ । ମୁଁ ସାମାନ୍ୟ ବିଷା

ହେଉଥିଲା । ସିଗରେଟ ଲଗେଇଲି ।

ଏବେ ବିନ୍ଦି ରିଲାକ୍ ଲାଲିଲା ।

ପ୍ରେରିଜ ବାହରକୁ ଆପିଲି ।

ସାମ୍ବା ପାଖରେ ଦେଇଲା ।

ମଞ୍ଚରେ ଏଠି ପରିବାରକୁ

